

Я важко жив

Микола Руденко

Я важко жив. Мені було
Не до розваг у світі цьому,
Де так сплелось добро і зло,
Як світло й тьма в відлунні грому.

Та не лишилося мені
Образ на тебе, земле мила,
За спалені в окопах дні,
За тупістю підтяті крила.

Не жовч по світі розіллю —
Твої вітри вдихну з любов'ю
І кину зерна у ріллю,
І напою своєю кров'ю.